

dre, der vil familiesammenføres med et barn i Danmark, virkelig er forældre. Det svindles der i stort omfang med. Det kunne gøres med en dna-test, men det kræver en lov. Hvorfor mangler det?

Vi vil have langt strengere regler for udvisning af kriminelle udlændinge, ikke bare narkohandlerne, men også andre, der laver personfarlig kriminalitet, sædelighedsforbrydelser, voldsforbrydelser. Vi vil have retskrav for de factoflygtninge væk hellere i dag end i morgen. Og vi vil have, at alle de opholdstilladelser, som i øjeblikket er permanente, gøres midlertidige. Vi vil ikke være med til at gøre flygtninge til indvandrere.

Så dette er et skridt på vejen, men det er bestemt ikke det sidste skridt, hvis det står til Det Konservative Folkeparti. Der skal tages mange og flere skridt for at sikre det, der er det overordnede mål: at de flygtninge, der virkelig er flygtninge, hjælpes effektivt, og alle de andre hjælpes også effektivt, men de hjælpes ud.

Anne Baastrup (SF):

For kort tid siden havde Dansk Flygtningehjælp 40 års jubilæum, og i den forbindelse blev der udgivet en bog, hvor der bl.a. var en artikel, hvoraf det fremgik, at det efterhånden var svært at tilhøre højrefløjen i det her Folketing, fordi man efterhånden ikke kunne finde på nye ting, der kunne stramme udlændingepolitikken i højere grad. Jeg må sige, at det her lovforslag til fulde lever op til den artikel. Og det er meget trist, at man skal komme så langt.

Jeg kan også forstå på et socialdemokratisk folketingsmedlem, at der har været en strid i Socialdemokratiet, hvor der så er en bestemt fløj, der på nuværende tidspunkt har vundet, og vi ser nu et af resultaterne.

Det er bemærkelsesværdigt, at baggrunden for det her lovforslag er en redegørelse, som Rigspolitichefen kom med her den 10.12.1996, og så kan vi jo så få et lovforslag fremsat den 12.3.1997, hvor Rigspolitichefen omhyggeligt henstiller til, at man overvejer – og så en lang række initiativer.

Det har ikke taget ministeriet ret lang tid at få overvejet, at man fuldstændig skulle følge op på Rigspolitichefens henstillinger eller henvisninger til, at man bør overveje ting. Det går efterhånden slag i slag.

Det er ikke lang tid siden – det er faktisk kun knap halvandet år siden – at vi havde et lovforslag til debat omkring fingeraftryk, og dér frem-

gik det med megen tydelighed fra regeringspartierne, at de lagde uhyre stor vægt på, at fingeraftryk kun var noget, man skulle udlevere på det tidspunkt, hvor man søgte asyl, og at fingeraftryk kun blev registreret i et bestemt register og ikke skulle fedtes ind i Kriminalregisteret, og at fingeraftrykkene blev slettet, før man overhovedet havde lejlighed til at kontrollere dem.

Kort sagt: Der var en meget omhyggelig gennemgang af, hvor lidt det reelt kom til at betyde, at man på daværende tidspunkt gik ind i spørgsmålet om fingeraftryk. Men det er ligesom en spegepølse: Man tager en skive ad gangen, og nu går man jo så videre med det store hug; nu tager man både fingeraftryk af asylansøgere, og man tager også fingeraftryk af mennesker, som ligner asylansøgere.

Ganske vist står der så i bemærkningerne et trøstens ord: »Det er i bestemmelsen præciseret, at fingeraftryk kun skal kunne optages af en udlænding, når der konkret er en begrundet formodning for, at udlændingen senere vil søge om asyl.«

Og så kommer trøsten: »Optages fingeraftryk af en udlænding, uden at lovforslagets betingelser er opfyldt, f.eks. i chikanøs hensigt, vil optagelsen være ulovlig, og den polititjenestemand, der optager fingeraftrykket, vil kunne ifalde disciplinæransvar. Ulovligt optagne fingeraftryk vil blive slettet.«

Jeg ved ikke, om Tingets medlemmer kan huske, at vi på et tidspunkt havde et topmøde her i København, Det Sociale Topmøde, og dér opstod adskillige meget ubehagelige situationer ude i Københavns Lufthavn. Og jeg er sikker på, at de vil være vand ved siden af de oplevelser, vi vil få fremover på baggrund af den her ændring.

Samtidig går man så også over til at kunne tvinge folk til at blive fotograferet; man kan sende fotografier ud, og der er ingen datasikkerhed, der er ingen sikkerhed for, hvem det er, der modtager de her fotografier. Der står ganske vist i bestemmelsen, at det kun skal være myndigheder, der behandler.

Der står: »Personfotografi optaget i medfør af stk. 1 og 2 kan uden udlændingens samtykke videregives til indenlandske og udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager.«

Det betyder konkret, at der ikke i selve lovteksten er nogle begrænsninger af, hvilke myndigheder der kan få dem. Det betyder konkret, at der ikke i lovteksten er nogen bestemmelse